

Prins Willem-Alexander en Maxima

Bij de pauze kwamen alle Nederlandse kinderen naar de Nederlandse klas. We zouden vandaag de kroonprins en prinses van Nederland ontmoeten. We kregen onze kleren, de jongens een bloes, de meisjes een jurk. We gingen ons omkleden, ik rilde van spanning. Toen ging iedereen naar de klas van Ms Mindy (daar krijg ik les). Meester Jan had een mooi zwart

pak aan en een witte das. "Als wij in een rij gaan staan en de prins en prinses komen roep ik: lang leve de prins en prinses. Dan roepen jullie: Hoera, Hoera, Hoera", zei hij. Toen gingen we oefenen. Meester Jan riep "Lang leve de prins en prinses", en wij: Hoera, Hoera, Hoera". Ik had toen ook een nieuw meisje leren kennen. Ze heet Mai. Toen verdeelde Meester Jan ons in groepen. Ik zat bij

juf Jessica! Ik zat ook bij Thomas. "Iedereen zij aan zij lopen," zei juf Jessica. Ik pakte Thomas z'n hand vast en toen liepen we achter elkaar aan naar de bus. Ik moest halverwege nog even teruglopen om de boeken te halen. Maar daarna zaten we in de bus en was de dag echt begonnen!

De motor startte en achter elkaar reden we weg. Thomas moest het kado aan de prins en prinses geven. Daarbij moest hij zeggen "Alstublieft prins Willem-Alexander en prinses Maxima," en hij was dat vergeten. Hij vroeg aan mij "Ik weet niet wat te zeggen bij de prins". Toen hebben we dus geoefend en daarna wist hij het weer!

We kwamen aan, iedereen zat elkaar in de weg. Toen liepen we weer hand in hand de tempel door. Toen kwamen we bij een open plek. "Stop", riep meester Jan, en iedereen stopte. Ik werd gevraagd boeken uit te delen. Ik gaf boeken en toen de mand leeg was nam ik mijn Suske en Wiske boek en begon ook te lezen. Een poosje later kwamen mijn moeder, Sigrid en een paar anderen taart uit het

Melia Hotel brengen. De taart was lekker en iedereen had wel een heel stuk op. Toen lasen we nog even verder. Opeens kregen we ook nog Caprison Ice-tea. Dat vond ik ook lekker. Tenslotte brak de stilte en meester Jan riep namen, zo kwamen we netjes in een rij te staan. Vol spanning wachtte ik. Naast mij (aan de rechterkant) stond Michelle. Aan de andere stond Vincent met daarachter Matthias. Zo zie je, foute boel. Ik had liever naast Lara gestaan.

Terwijl we wachtten kwam opeens een kudde fotografen aan . Met camera en al stonden ze voor de ingang. "Daar komen ze," zei ik tegen Vincent. En ja hoor, daar waren ze. Ik vond het opeens super stoer dat ik met de hele Blauwe Lotus daar stond. Maar, de kudde fotografen stond onwijs in de weg! Nog steeds foute boel. Toch was het toppie, toppie om daar te staan.

Kroonprins Willem-Alexander droeg een zwart pak. Een witte bloes en een zwarte das droeg hij ook . Daaronder zwarte schoenen. Dat vond ik wel mooi bij hem staan. Ik vond het wel jammer dat hij geen oranje das aan had. Ik vond Maxima heel mooi want ze had een witte jurk aan. Ze had ook schoenen aan die van dezelfde stof waren gemaakt als haar tasje. Ik vond het wel erg jammer dat ze geen hoed op had. Ik had er erg op gehoopt dat ze zo'n chique hoed op had. Maar tsja, een prinses is een prinses (zelfs zonder hoed!).

Samen liepen ze eerst naar Lara. Maar natuurlijk stond die kudde er voor en kon ik niets zien.

Toen gingen ze verder naar Kaila. Ik was best dichtbij, en de kudde moest naar achteren. Eindelijk kon ik ze zien. Ik hoorde kroonprins Willem-Alexander nog net wat zeggen. Toen liepen ze verder (langs mij) naar een oudere jongen. Daarna gaf mijn broertje samen met Melanie en May het kado aan de prins en prinses. Daarna verdwenen ze me de kudde fotografen.

Meester Jan zei "Goed gedaan, we gaan nu naar Koto". Toen vroeg juf Jessica of ik Maud en Joris nam. Met hun aan mijn zij liepen we naar buiten. We gingen de hoek om en toen moesten we

oversteken. Een paar grote mensen hielden het verkeer tegen en toen staken we met z'n allen over en kwamen terecht bij Koto. Daar liepen we samen naar de derde verdieping. "Wie hamburger wil aan de rechterkant, wie spaghetti wil aan de linker," zei meester Jan. We gingen op onze plaasten zitten. Ik nam spaghetti. Naast mij zaten de kleine Noa en Maud. Eerst kwamen de hamburgers. Later kwam de spaghetti. Ik vond het heel lekker. Annique ook, die had haar bord eerder dan mij leeg! Toen gingen we weer naar beneden en gingen in de bus zitten. Ik vond de dag heel leuk en ook heel spannend. Het was misschien wel de leukste van het jaar.

Door Noa Quarles van Ufford